

ятелност и извърши дѣла, които ще останат паметни. Достатъчно е да спомена само, че въ нейната среда се зароди идеята за написване историята на гр. Сливенъ, втория томъ отъ която, за жалостъ, стои още неиздаденъ.

Презъ първитѣ 10 години, Дружбата е функционирала редовно и е групирала около си почти всички сливенци въ София. Правени сж редовно годишни срещи, вечеринки, излети; вземани сж полезни инициативи и много пж ги Дружбата е била въ услуга на родния ни градъ, на които тя е била винаги официалния представител въ София.

Деятелността на Сливенска Дружба намери много поддържатели. И заникнаха по нейнъ образецъ редъ нови дружби, броя на които бързо достигна до 30. Основаваха дружби прте селници отъ всички по-голѣми провинциални градове, каомъ поставиха горе-доле еднакви цели: да работятъ за повдигането и преуспяването на роднитѣ си мѣста. Много отъ тия дружби, като Казанлъшката, Калоферската, Панаяурската и др., развиха голѣма деятелност и извършиха похвални дѣла.

На историка, който ще описва основаването и живота на дружбитѣ у насъ, предстои да оцени ролята и значението на тия нови въ нашия общественъ животъ културно-благотворителни организации и до колко тѣ сж влияли за взаимното сближение и затвърдяване на народния духъ у българина.

Но, дойдоха войнитѣ, които парализираха цѣлия общественъ животъ у насъ. Много отъ тия дружби изгаснаха, други продължаваха да водятъ анемиченъ животъ. Може да се каже, че и нашата Сливенска Дружба прекара почти 10-години въ състояние на летаргия.

Следъ свършека на последната война, настъпи периодъ на възраждане. Дружитѣ започнаха тукъ-тамъ да се обаждатъ и да проявяватъ признаци на животъ. Само ние, сливенци, продължавахме да мълчимъ. А можахме ли да оставимъ да загине нашата Дружба, която има такова минало задъ себе си и е послужила за образецъ на всички останали дружби, включително и на Македонскитѣ братства? Трѣбваше ли да оставимъ да пропаднатъ напусто толкова трудъ и полезни усилия?!...

Ржководимъ отъ такива мисли, презъ пролѣтѣта на м. г., азъ подтикнахъ нѣколцина наши млади съграждани, да се заловятъ съ възобновяването на Дружбата. И на 9 май се състоя първото възобновително събрание; но понеже се явиха само 31 челоуѣка, то се отложи, за да се разгласи по-добре и да се приготви новъ проекто-уставъ.

На 22 май се свика второ събрание, което бѣше по-добре посетено. Старото настоятелство даде отчетъ за миналото време; прие се новия уставъ, разширенъ и допълненъ; избра се и настоятелство.

Едва-що конституирано, на новото настоятелство се